

מה היה עלול להתגלות?

כמה עולה למדינת ישראל להחזיק את מנחם בגין בתנאי בידוד. המזכירים תנאי אישמו?
מלבד יחיאל קדישאי המתפקד כקשר היחידי של בגין עם העולם החיצון, עומד לרשותו נהג. לשם מה צריך אדם. המאושמו בביתו קרוב לשלוש שנים. נהג! האם קדישאי לא יכול להביא את דיבריהדואר של בגין. שממילא מסוננים על-ידו. במכונית שבה הוא מגיע מדי בוקר אל בגין!

מלבד הנהג במישרה מלאה. מופקדים על בידודו של בגין שוטרים 24 שעות ביממה. המתחלפים מדי כמה שעות. נוסף על כך. מוזנקים אנשי-ביטחון כל אימת שמתעוררת בעיה כלשהי גם הקטנה ביותר.

מהי העלות של הצוות המתוגבר הזה. שמטרתו האחת והיחידה היא לבודד לחלוטין את ראש-הממשלה לשעבר. ולעטוף אותו בהילה של מיסתורין?

לשם מה יש לבודד לחלוטין את ראש-הממשלה לשעבר. ולהסתיר אותו מעיני הציבור? לשם מה שומרים על בדידותו מכל מי שמר ומנועים מהציבור דליפת כל פרט - ויהא הפרט השולי ביותר - אודותיו?

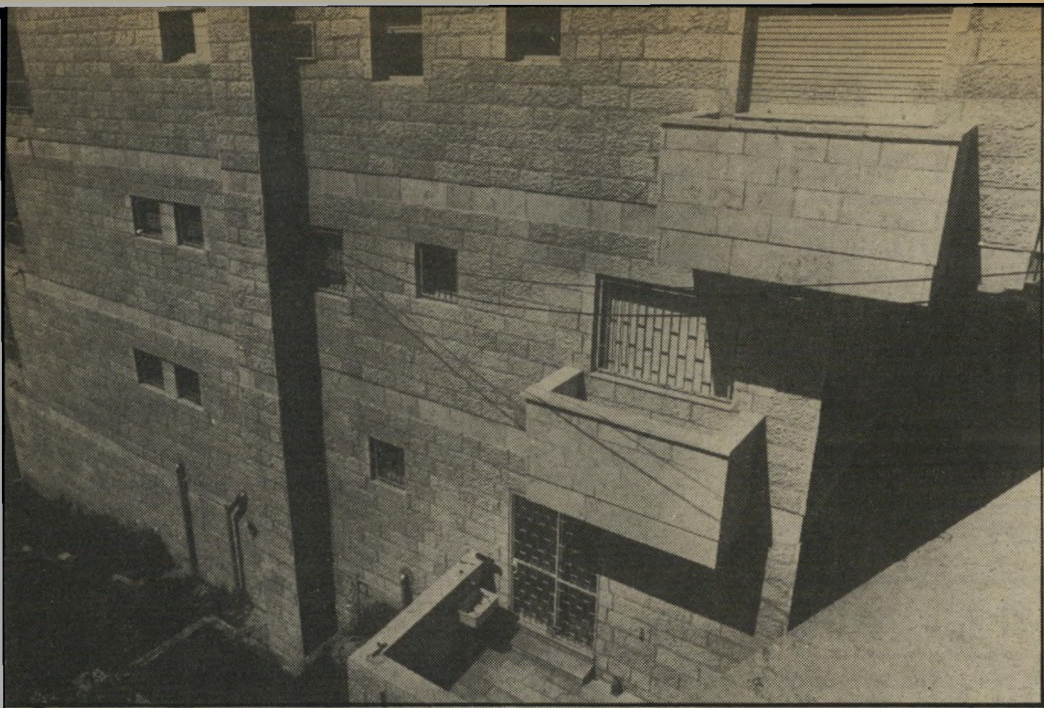
אין אלה אמצעי-ביטחון בלבד. אין כל דמיון בין האמצעים המיוחדים הנקטים במיקרהו של בגין. לבין טבעת-הביטחון המקיפה את שימרון פרס. יצחק רבין. אריאל שרון. יצחק שמיר ואישים אחרים שיש לאבטח את ביטחונם.

במיקרהו של בגין נראה כי מאבטחים את הציבור מפני נימוצה של אנדה חיה.

מה מתרחש בבית בגין? נראה כאילו אין מתנהלים חיים בתוך טבעת-הביטחון ההדוקה. המצב מזכיר יותר אישפוז מאשר אמצעי-ביטחון.

אין ספק שבגין אינו מתפקד במובן המקובל של המילה. לא רק עצם הסתגרותו בין ארבעה קירות במשך תקופה כה ארוכה מעידה על-כך. אלא שגם הנתק המוחלט מהציבור. שגורו עליו מקורביו. מעיד על הצורך העז להסתיר משהו. גם הפאניקה שבה נתקלנו בביקורינו שם - מעידה על הדחף להסתיר. פן יתגלה משהו.

מה עלול היה להתגלות לנו אילו הצלחנו לחדור לדירה. שבה שררה דממת-מוות?

הדירה באמצע

זהו הבית התלת-מיפלסי ברחוב צמח מס' 1. הקומה העליונה היא בגובה הרחוב. וגרה בה

כאילו נייער מתרדמתו ויצא להקביל את פניו. הוצאנו את העוגה מהמכונית. תוך כדי חיובים.

"לאן?" הוא שאל בחוסר-ביטחון. "לקורפו?" ענינו, תוך כדי ירידה. בדרך השתהינו ליד דירתו של בגין. התריסים אינם מוגפים, כפי שמספרות

האגרות. להיפך - גילינו חלון פתוח. אלא מה? דממת-מוות. לא נשמע זימוזם של רדיו, אין מבחינים כתנועת-אדם. בקומה התחתונה, מאחורי שער-ברזל ירקרק, נעולה מישפחת קורפו. בבית הזה, כך נוצר הרושם, גרים משוגעים לפרטיות, או פחרנים מיקצועיים.

דבורה קורפו, אשה סימפאטית, מעוררת אהרה, יצאה לבושה בחלוק. היא סיפרה על תלאות היום שעברה, דיברה בשטף, בקולניות שהיתה צורמת על רקע השקט בקומה שמע-ליה.

למי העוגה? לבגין? היא הסתקרנה. "נראה אתכן נכנסות לשם?" ניצת עניין בעיניה.

היא העידה על עצמה שהיא יותר משכנה. מדי יום שיש, היא מביאה לשכנה המפורסם, עוגה מעשה-ידיה. "לעלות איתכן? איך אני יכולה? אני בחלוק." השיחה קלחה.

בגין ספון לברו בדירתו, והו המירע שקיבלנו פתח הבית. לפתע נשמעו צעדים בקומה שמעל. "זהו זה! לאה!" נדבה קורפו. "לאה בגין?"

דוידוביץ אצה אליה כשהעוגה בידיה, ונרחקה אל פתח הדירה. מעבר

מישפחה אלמונית. בקומה האמצעית גר מנחם בגין. בקומה התחתונה גרים דבורה וחיים קורפו. בארבעה הימים של דפנה ברק לא ניכרה כל תנועה בחלונות.

מהעבודה. יש לי שפעת. אחרת, כמובן, הייתי מזמינה אתכן פנימה." דוידוביץ התעקשה. ככל זאת, להיכנס. תשאלו את אבא."

לאה לחוצה עוד יותר: "אני יכולה לשאול אותן, אבל התשובה תהיה לא: לא! את לא יכולה לשאול אותן!"

כיתיים עמדנו שלושתנו - לאה בגין, שרה ואני - בפתח מסדרון הכניסה של הדירה (הול כלעז). הריהוט סטנדרטי, שום דבר הנחרט בזיכרון. עציצים.

מה מותר ומה אסור

את הוויכוח המבולבל, כששתי הנשים אחוזות בעוגה, קטע השור מר מלמעלה, שהוכיז שיש לכרוק את העוגה בדיקה ביטחונית.

זינקנו על המציאה. דוידוביץ חטפה את העוגה ואילו לאה בגין סגרה מאחוריה שתי דלתות ככרות. למעלה הסתבר, שלא ניתן לדבר עם בגין בטלפון. השומר ממש התחלחל מהאפשרות. למעלה גם קיבלנו אישור לכך שלא ניתן להיכנס לדירה, ללא לחיצה על כפתור כלשהו, עלידי השומר. השומר אינו לוחץ בלי אישור

יש רחבה הנראית לעיני השומר ברחוב. את הדלת ניתן לפתוח מבחוץ רק באמצעות הכפתור הסודי בסוכת-השומר. מאחורי דלת זו יש דלת שניה.

צחי רוע, מתווכח עם שרה דוידוביץ. לאחר מכן שוחח באופן בהול במכשירי-הקשר עם מפקדיו.

השומר

השומר שלמה כמאלי, שחבש את כובעו במיוחד לכבוד תצלום זה, צולם מחוץ לסוכת-השומר שלפני ביתו של בגין. לידו שרה דוידוביץ ודפנה ברק, השתיים החזירו את העוגה.

מחיאל קדישאי, הקשר הבלעדי של בגין עם העולם החיצון. בסוכה מונחים שני זרי-פרחים לחתן-השימחה בן ה-73. לא עשרות זרים. הזמן עושה את שלו.

בירור קצר העלה כי בגין ראה לאחורונה מעט מאוד אנשים, בררני כלל אותם האנשים המקורבים, שומרי הסוד. לא כמו בתחילת הסתגרותו. עת דיבר בטלפון ואירח מינון רחב יותר של אנשים. (המשך בעמוד 35)

